

- International handel.
- Udvidet samhandel og økonomisk samarbejde mellem udviklingslandene indbyrdes.
- Finansielle ressourcer til udviklingsformål.
- Usynlig eksport herunder skibsfart.
- Særlige foranstaltninger til fordel for de mindst udviklede udviklingslande.
- Særlige foranstaltninger til fordel for landomgivne udviklingslande.
- Videnskab og teknologi.
- Befolkningsudvikling.
- Udvidelse og spredning af produktion.
- Planformulering og gennemførelse.

Strategien indeholder desuden et afsnit om gennemgang og vurdering af strategiens målsætninger og gennemførelsesforanstaltninger samt et afsnit, der tager sigte imod at øge offentlighedens interesse for udviklingsstrategien og udviklingslandenes problemer.

Ved resolution 2641 (XXV), der blev vedtaget under 25. generalforsamling, opfordres generalsekretæren til i samråd med FN-systemets organer og efter at have indhentet medlemslandenes synspunkter at forelægge en rapport under ECOSOC's 51. samling indeholdende et detaljeret forslag til, hvorledes den globale evaluering skulle gribes an med henblik på at sætte generalforsamlingen i stand til at træffe endelig afgørelse herom under 26. samling.

Generalsekretærens rapport var det vigtigste baggrundsdokument for drøftelserne såvel under ECOSOC's 51. samling som under 26. generalforsamling. I rapporten anførtes det bl. a., at medens det endelige ansvar for overvågelsen af strategien hvilede hos generalforsamlingen, havde ECOSOC ifølge generalforsamlingens ovennævnte resolution og selve strategien en fremtrædende rolle i processen, bistået af Komiteen for udviklingsplanlægning. Rapporten indeholdt en række forslag til, hvorledes overvågelsen rent praktisk kunne gribes an, men veg udenom centrale politiske spørgsmål som UNCTAD's og ECOSOC's indbyrdes forhold i evalueringsmaskineriet og spørgsmålet om institutionelle ændringer.

ECOSOC tog under sin 51. samling stilling til det sidste af disse 2 spørgsmål, idet rådet ved resolution 1631 (LI) besluttede at

oprette et stående udvalg på 54 medlemmer, der skulle sætte det i stand til at varetage de opgaver, som generalforsamlingen betroede det vedrørende overvågelsen af strategien. Det besluttedes desuden at tage spørgsmålet om de institutionelle rammer for den globale overvågelse op til fornyet overvejelse på 57. samling — d. v. s. i sommeren 1974 — i lyset af, hvad der i mellemtiden måtte være sket med hensyn til en udvidelse af rådets medlemstal. Udvidelses-spørgsmålet er i øvrigt behandlet under omtalen af beretningen fra ECOSOC (jfr. side 118).

I en anden resolution (res. 1625 (LI)) besluttede ECOSOC at udvide Komiteen for udviklingsplanlægning fra 18 til 24 medlemmer.

II. Debatten.

Formentlig fordi medlemslandene allerede havde haft lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter vedrørende gennemgangen og vurderingen af strategien som svar på en forespørgsel fra generalsekretæren i forbindelse med udarbejdelsen af hans rapport herom, koncentrerede debatten i 2. udvalg sig i overvejende grad om de nedenfor omhandlede resolutionsforslag.

Enkelte industrilande betonedes imidlertid ECOSOC's rolle som det centrale organ under generalforsamlingen for foretagelsen af gennemgangen, medens nogle udviklingslande, bl. a. Brasilien, understregede den selvstændige betydning af den sektorvise gennemgang og navnlig fremhævede UNCTAD men også i et vist omfang UNIDO som afgørende elementer i evalueringsmaskineriet.

III. Resolutionerne.

a. Mobilisering af den offentlige opinion.

Uruguay fremlagde med en række udviklingslande som medforslagsstillere et resolutionsforslag om spredning af oplysninger med tilknytning til FN's 2. udviklingstiar. I forslaget operative del udtryktes der tilfredshed med en udtalelse fra generalsekretæren om at bestræbelserne på at sprede sådanne oplysninger burde øges. Yderligere opfordredes regeringer og vedkommende FN-organisationer til i samarbejde med generalsekretæren at iværksætte sådanne oplysningskampagner, som de måtte finde